EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro rozvoj

2004/2137(INI)

21. 3. 2005

STANOVISKO

Výboru pro rozvoj

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

o souvislostech mezi zákonným a nezákonným přistěhovalectvím a integrací přistěhovalců
(2004/2137(INI))

Navrhovatel: Alain Hutchinson

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil následující návrhy:

1. připomíná, že po Evropské radě v Tampere roku 1999 byly položeny základy společné evropské azylové a imigrační politiky, nicméně lituje, že vývoj v této oblasti není tak rychlý, jak se plánovalo;

2. zdůrazňuje, že skutečný rozvoj společné azylové a imigrační politiky dodržující základní práva je jedním z prioritních projektů v rámci evropské integrace, jak to zmiňuje Smlouva o Ústavě pro Evropu;

3. chce vyzdvihnout, že pro rozšířenou pětadvacetičlennou Evropu je životní nutností vypracovat skutečný společný akční program, v němž se řízení a kontrola migračních toků propojí s opatřeními ve prospěch integrace přistěhovalců na konkrétním území; tento program by měl především zahrnovat vytvoření společné imigrační politiky;

4. je potěšen, že Evropská rada v Bruselu (listopad 2004) schválila Haagský program, jenž mimo jiné potvrzuje nutnost komplexního přístupu v oblasti mezinárodní migrace, *„který zahrnuje všechny fáze migrace a který se týká jejích prvotních příčin a politik pro vstup a přijímání a pro integraci a navracení“*;

5. upozorňuje, že zákonná a kontrolovaná hospodářská migrace je pro Evropu nezbytná, neboť jak vyzdvihují mnohé studie[1], úbytek aktivní populace způsobí v letech 2005-2030 pokles počtu pracujících řádově o 20 milionů;

6. soudí, že odpovědná migrační politika se musí zaměřit na nepříznivý dopad odchodu kvalifikovaných pracovníků na rozvoj zemí, z nichž se stěhují, a vyslovuje přesvědčení, že boj proti chudobě zahrnuje prosazování udržitelného rozvoje v těchto zemích;

7. požaduje uzavření mezinárodní dohody mezi Evropskou unií (EU) a rozvojovými zeměmi s cílem zvrátit pustošivé účinky odlivu mozků z těchto zemí;

8. lituje, že opatření až dosud přijímaná Radou a členskými státy na regulaci migračních vln spočívala spíše v represivních kontrolách než v pozitivních proaktivních opatřeních; podtrhuje, že politika cílená na snižování chudoby, na zlepšení životních a pracovních podmínek, na tvorbu pracovních míst a na rozvoj kvalifikačních programů v zemích původu migrantů z dlouhodobého hlediska napomáhá normalizaci migračních toků;

9. znovu jednoznačně odmítá ideu zřizování táborů pro ubytování či zadržování přistěhovalců bez dokladů nebo žadatelů o azyl mimo hranice EU v regionech původu přistěhovalců;

10. požaduje záruku ochrany lidských práv přistěhovalců při vypracovávání politiky jejich návratu, protože za žádných okolností nesmí být vystavena riziku jejich fyzická nebo

[1] Světový hospodářský a sociální průzkum 2004

morální integrita; v této souvislosti požaduje opětné zvážení koncepce „bezpečné třetí země";

11. znovu prohlašuje, že je důležité zvažovat zásadní dopady imigrační politiky EU na rozvojové politiky třetích zemí, a zdůrazňuje nutnost začlenění těchto úvah do ucelené evropské strategie v oblasti ekonomické migrace;

12. zvláště zdůrazňuje potřebu EU – v kontextu cílů tisíciletí – znásobit úsilí v boji proti chudobě v zemích původu migrace mimo jiné prostřednictvím podpory budování stabilních školských soustav otevřených pro všechny a prostřednictvím rozvoje místních ekonomik;

13. dále zdůrazňuje, že jelikož migrační toky jsou rovněž ovlivňovány politickým vývojem (jak dokládá nárůst žadatelů o azyl v Evropě od počátku devadesátých let 20. století), EU musí poskytovat větší podporu demokratizačnímu procesu, a to zejména v zemích subsaharské Afriky;

14. považuje za nezbytné, aby v zemích původu byly pro ekonomické migranty realizovány informační programy a programy právní podpory se záměrem učinit z migrace svobodnou, kvalifikovanou volbu v protikladu k volbě zoufalé; a vyzývá Komisi, aby dotyčné programy financovala;

15. soudí, že mezinárodní společenství dosud plně nevyužívá potenciál prostředků poukazovaných přistěhovalci do zemí svého původu jakožto nástroje svých rozvojových politik a vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření, která by usnadnila dobrovolný, co nejlevnější převod části přistěhovalcova výdělku do jeho země původu, jak se o tom pojednává v Zelené knize o ekonomické migraci;

16. upozorňuje na škodlivé účinky migračních toků (zvláště pokud jde o kvalifikované pracovníky) na země původu (jev „odlivu mozků") a vyzývá Komisi, aby navrhla praktické způsoby kompenzace nečlenským státům za náklady vynaložené na vzdělávání kvalifikovaných migrantů, kteří odcházejí ze svých zemí do EU – jak o tom pojednává Zelená kniha o ekonomické migraci;

17. soudí, že hraniční kontroly a boj proti nelegálnímu přistěhovalectví mohou představovat pouze jeden aspekt politiky EU vůči nečlenským zemím a že je třeba vůči těmto zemím uplatňovat aktivní politiku rozvoje zemí původu se záměrem minimalizovat škodlivé dopady vystěhovalectví; soudí, že EU nemůže posuzovat svoji přistěhovaleckou politiku výhradně z hlediska vlastních hospodářských zájmů, ale musí brát rovněž na zřetel důvody, které nutí migranty k vystěhování;

18. vyslovuje přesvědčení, že masové přistěhovalectví je důsledkem špatně fungujících ekonomik, porušování lidských práv, zvětšující se propasti mezi bohatými a chudými zeměmi, občanských válek, válek o kontrolu nad přírodními zdroji, politického pronásledování, zhoršování životního prostředí atd.;

19. podtrhuje, že jednou ze základních příčin hospodářské migrace je oprávněné úsilí migrantů o uspokojení svých základních potřeb a snaha uniknout před chudobou, a žádá, aby společná migrační politika brala v potaz společnou rozvojovou politiku, jejímž

prvotním cílem je boj s chudobou, a podpořila tak rozvoj třetích zemí v oblastech přístupu ke vzdělání a zdravotní péči a aby splňovala i další rozvojové cíle tisíciletí;

20. vyjadřuje podporu společné rozvojové politice, která napomůže zlepšení životních podmínek v oblastech původu přistěhovalců se záměrem odstranit příčiny přistěhovalectví a usnadnit migrantům návrat;

21. domnívá se, že ucelená evropská strategie v oblasti ekonomické migrace by měla dávat přednost organizovaným formám migrace, zejména by měla posílit dvoustranné dohody se zeměmi původu o regulaci migračních toků ; podtrhuje, že regulační opatření jsou důležitá jakožto prostředek boje s nelegálním zaměstnáváním, s integrací nelegálních migrantů do společnosti a s bráněním jejich vykořisťování, může však mít záporné účinky z toho důvodu, že potenciálním nelegálním migrantům vyšle špatný signál;

22. chce zdůraznit skutečnost, že jednou z nejvýznamnějších výhod dvoustranných dohod o regulaci migrace je skutečnost, že umožňují udělit migrujícím pracovníkům přesně vymezené právní postavení, takže je s nimi nakládáno jako s občany EU, zejména pokud se jedná o určitá sociální a hospodářská práva;

23. dále podtrhuje, že uzavírání dvoustranných dohod o regulaci migrace se zeměmi původu umožní navázání náležitého partnerství s dotyčnými zeměmi ve společném úsilí bojovat proti nelegálnímu přistěhovalectví a obchodu s lidmi (což se týká zvláště zranitelnějších skupin obyvatelstva jako jsou ženy a děti);

24. vyzývá členské státy EU k realizaci společné politiky v oblasti boje proti nelegálnímu přistěhovalectví, proti obchodu s lidmi a nelegálnímu zaměstnávání, a to prostřednictvím koordinovaného úsilí a výměny zkušeností, jejich přístup se musí zakládat jednak na prevenci nelegálního zaměstnávání a jednak na trestání podniků, které tuto podvodnou praxi uplatňují;

25. poznamenává, že neexistence dohody o přenosu a zaručení sociálních práv, stejně jako práv na důchod a na obydlí představuje i nadále překážku zabraňující osobám z nečlenských zemí začít nový život ve své zemi původu, a vyzývá Komisi, aby měla tuto okolnost na zřeteli při dojednávání partnerských dohod s nečlenskými zeměmi;

26. je toho názoru, že ucelená evropská strategie v oblasti ekonomické migrace by se měla opírat především o aktivní opatření sociální a kulturní integrace ekonomických imigrantů v přijímací zemi, integrace by však neměla být na úkor kulturní rozmanitosti v souladu se závěry Komise zveřejněnými v její výroční zprávě o migraci a integraci[1] ;

27. nabádá všechny členské státy EU, aby ratifikovaly Úmluvu OSN o právech migrujících pracovníků a jejich rodin;

28. vítá kroky, které Komise přislíbila učinit, pokud jde o konkrétní dopady nelegálního přistěhovalectví na odlehlé regiony[2], které jsou na migrační toky zvláště citlivé v důsledku

[1] KOM(2004)0508, 16.7.2004
[2] KOM(2004)0343, 26.5.2004, odstavec 2.3.1 (sdělení o posíleném partnerství pro odlehlé regiony) a KOM(2004)0628, 29.9.2004 (návrh nařízení o vytvoření evropského nástroje sousedství a partnerství)

svojí zeměpisné polohy, malé rozlohy a odlehlosti;

29. jelikož více než polovinu migrantů tvoří ženy, požaduje, aby při vypracovávání a realizaci obecné politiky ohledně mezinárodní migrace byly brány v potaz specifické potřeby žen; aspekt pohlaví je nutno konkrétně začlenit do všech fází migračního procesu, přičemž zvláštní pozornost je třeba při tvorbě a realizaci integrační politiky věnovat ženám;

30. soudí, že politika přistěhovalectví musí být začleněna do sociální a hospodářské politiky EU a nabádá Komisi, aby zahájila aktivní informační kampaň v členských státech EU, která by zdůrazňovala pozitivní dopady přistěhovalectví a podpořila by migranty v jejich úsilí o integraci v hostitelských zemích;

31. souhlasí s kategorickým odsouzením veškerých forem rasismu, antisemitismu a xenofobie, které Evropská rada vyjádřila v Haagském programu a vyzývá Komisi, aby konala ve shodě se svým návrhem rozšířit kompetence Evropského monitorovacího střediska pro rasismus a xenofobii, aby se tak mohlo stát agenturou pro lidská práva.

POSTUP

Název	Souvislosti mezi zákonným a nezákonným přistěhovalectvím a integrací přistěhovalců
Číslo postupu	2004/2137(INI)
Příslušný výbor	LIBE
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum postoupení	DEVE 28.10.2004
Užší spolupráce	ne
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Alain Hutchinson 6.10.2004
Projednání ve výboru	18.1.2005 21.2.2005
Datum přijetí	16.3.2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 33 proti: 0 zdrželi se: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Hélène Goudin, Jana Hybášková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Józef Pinior, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, María Elena Valenciano Martínez-Orozco et Jan Zahradil.
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Marie-Hélène Aubert, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Anne Van Lancker, Manolis Mavrommatis, Mario Mantovani et Gabriele Zimmer.
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Javier Moreno Sánchez